

ikke nytte her at vedtage et Lovforslag, som det er umuligt for Regjeringen at gaae ind paa; og som jeg, trods den ærede Forslagsstillers Formodning, med Visshed tør sige, at det andet Thing heller ikke vil gaae ind paa, og at vedtage dette Forslag vil være det Samme, som at forkaste Regjeringens Forslag. Jeg kan desuden ikke indsee, at de ærede Forslagsstillere virkelig have meent at kunne faae deres Lovforslag igjennem, men jeg maa antage, at de kun have til Hensigt at faae Regjeringens Lovforslag forkastet, saaledes som det nu foreligger. Da et saadant Forslags Stilling med Hensyn til Hovedforslaget imidlertid ved anden Behandling har været Gjenstand for en saa grundig Discussion, skal jeg ingenlunde optage denne paadny og trætte det ærede Thing dermed; men jeg skal gjerne forlade Forslaget med alle dets Hefte og Heftebaner med den Overbeviisning, at Anvendelsen af al den Heftekræft, der er stillet i Udsigt, ikke vilde være i Stand til at bringe det igjennem ved 3die Behandling, og derpaa tillade mig at gaae over til at forklare Mindretallets Standpunkt i denne Sag. Mindretallet har ved 3die Behandling indtaget det samme Standpunkt som ved anden Behandling, nemlig forsøgt paa at sætte igjennem, hvad der var muligt, og søgt at opnaae det bedst Mulige. Mindretallets første Forslag gaaer ud paa at forandre Forpagningstiden fra 100 Aar til 25 Aar; dette Forslag er motiveret ved anden Behandling, og jeg skal derfor nu forbigaae det. Det næste Forslag er egentlig kun en Redactionsforandring, det gaaer ud paa at forandre „Materiale“ til „Materiel og Inventarium“; paa samme Maade forholder det sig med de tvende følgende Forslag under Nr. 4; derimod har Forslaget under Nr. 5 langt større Bigtighed. Dette Forslag angaaer det Depositum, som Forpagteren skal stille til Sikkerhed for, at han kan svare det Beløb, som det paaligger ham at udrede. Dette Depositum er opført i Loven, som jeg gjorde opmærksom paa ved anden Behandling, saaledes, at det skulde ved Fratrædelserne tilfalde Forpagteren, men at derimod Rente og Rentens Rente skulde tilfalde Staten; og at disse Renter og Rentens Renter skulde efter et Forløb af 100 Aar kunne amørtisere de for Banens Anlægsomkostning

udstedte Obligationer. Mogle ærede Forslagsstillere have optaget dette Punkt i et Endringsforslag og anført den Sum, som kunde stilles til Sikkerhed, nemlig et Beløb af 6000 Rb.; denne Sum vil i Løbet af 100 Aar udgjøre langt mere end den Sum, der er medgaaet til Anlæget. Forlanger man, at Forpagteren skal stille 6000 Rb., naar han overtager Forpagtningen for 100 Aar, da ligger det nær at spørge, hvad ere disse Penge værd for ham, naar de skulle staae fast i et saa langt Tidsrum uden at han nyder Rente og Rentens Rente af dem. Efter en omtrentlig Beregning, som jeg har udfæstet, vilde de ikkun være 120 Rb. værd, thi 120 Rb. vil med Rente og Rentens Rente i Løbet af 100 Aar udgjøre 6000 Rb.; og desuagtet kunne disse Penge ikke engang ansees for at have en Værd af 120 Rb.; thi vedkommende Forpagter vil neppe i noget Laaneinstitut kunne erholde 50 Rb. tilkåns paa denne Sikkerhed. Altsaa, i det Dieblis, Forpagteren skal stille 6000 Rb. som Sikkerhed under saadanne Betingelser er det, naar Forpagter og Bygmester ere een Person, det Samme for ham som at bygge 6000 Rb. d h r e r e, men saavidt jeg kan skjønne, kan dette ikke være nogen Sikkerhed for Staten, da det maa ansees for afgjort, at Bygmesteren maa tage 6000 Rb. mere pr. Mil for Banen, end naar denne Sikkerhed ikke foredres. Jeg tror saaledes, at Mindretallets Forslag, hvort der siges, at Forpagteren skal stille et saadant Beløb, som Regjeringen finder passende og hvoraf Renten bliver ham tilhørende, mere træffer det rette og naturlige Forhold. Jeg tror ikke, at saadanne bestemte Opstillinger er Noget, som man med Billighed kan vente af en Regjering; men det, som i Lovforslaget er fremsat, forekommer mig, hvad jeg ogsaa tidligere har gjort opmærksom paa, snarere at være af den Slags Opstillinger, som en privat Entrepreneur undertiden benytter for saa at sige at blænde Publikum; jeg skulde henstille til de Herred, der have stillet Endringsforslaget angaaende de 6000 Rb., om de ikke efter min Forklaring af dette Forhold maatte finde Anledning til at tage dette Endringsforslag tilbage. Med Hensyn til at Regjeringen skal være bemyndiget til at opsigge Forpagtningen med et Aars Varjel, have vi stillet Endringsforslag